

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ

Από το 22ο πρακτικό της συνεδρίασης της Οικονομικής Επιτροπής Δήμου Ξάνθης, της **23ης Δεκεμβρίου 2015**

Αριθ. απόφασης **284**

Περίληψη

Εξουσιοδότηση για άσκηση αίτησης
αναίρεσης ενώπιον του
Συμβουλίου της Επικρατείας.

Στην Ξάνθη και στο Δημαρχιακό Κατάστημα σήμερα 23 Δεκεμβρίου 2015 ημέρα Τετάρτη και ώρα 14:00 συνήλθε σε τακτική συνεδρίαση η Οικονομική Επιτροπή του Δήμου Ξάνθης, ύστερα από την αριθμ. πρωτ. 59302/18-12-2015 έγγραφη πρόσκληση του Προέδρου της, κ.Χαράλαμπου Δημαρχόπουλου (Δήμαρχος Ξάνθης), η οποία επιδόθηκε κανονικά στο καθένα από τα μέλη της Επιτροπής σύμφωνα με το άρθρο 75 του Ν. 3852/10 παρ. 6, προκειμένου να συζητηθούν τα ακόλουθα θέματα της ημερήσιας διάταξης και να ληφθούν σχετικές αποφάσεις.

Αφού διαπιστώθηκε νόμιμη απαρτία, γιατί σε σύνολο εννέα (9) μελών βρέθηκαν παρόντα έξι (6) μέλη δηλαδή:

Παρόντες

1. Δημαρχόπουλος Χαράλαμπος (Πρόεδρος)
2. Βασιλούδης Ηλίας
3. Γκιρτζίκη Αλεξία
4. Κίρατζη Ερκάν
5. Τριανταφυλλίδης Κων/νος
6. Χατζηευφραιμίδης Ιορδάνης

Απόντες

- 1.Αγκόρτζας Απόστολος
- 2.Μπαντάκ Σιαμπάν
- 3.Φανουράκης Εμμανουήλ

Στη συνεδρίαση προσήλθαν και παρέστησαν νόμιμα καλεσμένοι οι παρακάτω:

1. Αργύριος Ζολώτας ,Δ/ντής Οικονομικών Υπηρεσιών.
2. Αλέξανδρος Κηπουρός, Πρόεδρος Επιτροπής Διαγωνισμού.
3. Δωροθέα Ασλανίδου, Μέλος Επιτροπής Διαγωνισμού.
4. Χατζηλιάδου Ελένη, Νομική Σύμβουλος.
5. Λάμπρου Ιωάννης, Νομικός Σύμβουλος.

Στη συνεδρίαση προσήλθε και παρέστη ως γραμματέας της Επιτροπής η Στυλιανή Μόσχου υπάλληλος του Δήμου Ξάνθης.

Ο Πρόεδρος κήρυξε την έναρξη της συνεδρίασης της Οικονομικής Επιτροπής και αφού εισηγήθηκε το 16ο θέμα της ημερήσιας διάταξης , έθεσε υπόψη των μελών την υπ' αριθ. 57666/10-12-2015 εισήγηση της Νομικής Υπηρεσίας η οποία έχει ως εξής: **ΘΕΜΑ:** Εξουσιοδότηση για άσκηση αίτησης αναίρεσης ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας κατά

1/της ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία «ΔΟΜΟΤΕΧΝΙΚΗ Α.Ε» που εδρεύει στην Θεσσαλονίκη (οδός Δωδεκανήσου αρ.24) και εκπροσωπείται νόμιμα.

2/Της με αριθμό 512/2015 του Διοικητικού Εφετείου Κομοτηνής

Παρακαλώ όπως εισάγετε το θέμα στην Οικονομική Επιτροπή για τη λήψη απόφασης με την οποία θα εξουσιοδοτηθούμε:

α/για την άσκηση και κατάθεση αίτησης αναίρεσης ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας με σκοπό την ακύρωση της παραπάνω απόφασης καθώς συντρέχει έννομο συμφέρον του Δήμου Ξάνθης για την άσκηση της εν λόγω αίτησης ακύρωσης και γνωμοδοτούμε θετικά για την άσκησή της και

β/για την παράστασή των νομικών συμβούλων του Δήμου Ξάνθης κατά τη συζήτηση της υπόθεσης για τους όλους τους λόγους που προβάλλουμε στο συνημμένο σχέδιο της αίτησης ακύρωσης που έχει ως ακολούθως:

ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

ΑΙΤΗΣΗ ΑΝΑΙΡΕΣΗΣ

Του Νομικού Προσώπου Δημοσίου Δικαίου με την επωνυμία «ΔΗΜΟΣ ΞΑΝΘΗΣ» που εκπροσωπείται νόμιμα από τον Δήμαρχο Ξάνθης.

Κ Α Τ Α

Της Ανώνυμης Εταιρίας με την επωνυμία «ΔΟΜΟΤΕΧΝΙΚΗ Α.Ε.» και έδρα την Θεσσαλονίκη (οδός Δωδεκανήσου αρ. 24), αναδόχου του έργου «ΚΛΕΙΣΤΟ ΑΘΛΗΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΔΗΜΟΥ ΞΑΝΘΗΣ» νόμιμα εκπροσωπούμενης.

ΚΑΤΑ

Της με αριθμό 512/2015 απόφασης του Διοικητικού Εφετείου Κομοτηνής.

1/Η αναιρεσίβλητος άσκησε στο Διοικητικό Εφετείο Κομοτηνής κατά του Δήμου Ξάνθης, τη με αριθμό κατάθεσης 25/13-5-2008 προσφυγή της, με την οποία ζητούσε να τροποποιηθεί η 18η Πιστοποίηση – Εντολή Πληρωμής εκτελεσθεισών εργασιών του αναφερομένου στο ιστορικό της προσφυγής έργου του Δήμου Ξάνθης, διαγραφομένης από αυτή σε βάρος μας γενόμενης περικοπής (μειώσεως της καταβλητέας βάσει της εν λόγω πιστοποιήσεως εργολαβικής αμοιβής της) ποσού 103.618.299 δραχμών ή 304.088,92 ευρώ νομιμοτόκως από την έγκριση της παραπάνω πιστοποίησης (20-8-2007) μέχρι την εξόφληση, περιορίζοντας το αίτημά της με το από 10-1-2015 υπόμνημά της από καταψηφιστικό σε αναγνωριστικό και περιορίζοντας το ζητούμενο να αναγνωρισθεί ως οφειλόμενο ποσό από 103.618.299 δραχμές ή 304.088,93 ευρώ σε 58.990.199 δραχμές ή 173.118,705 ευρώ, διότι όπως ισχυρίσθηκε το υπόλοιπο ποσό των 82.554.668 δραχμών ή 242.273,420 ευρώ η Υπηρεσία, στους μεταγενέστερους ανακεφαλαιωτικούς πίνακες (19η και 20η Πιστοποίηση), περιόρισε την περικοπή της εργολαβικής αμοιβής εξαιρέσασα από την περικοπή της πιστοποιήσεως 1η-4η δηλαδή το

ποσό των 23.564.469 δραχμών ή 69.154,71 ευρώ, οπότε περιόρισε το τελικώς ζητούμενο ποσό σε 58.990.199 δραχμές ή 173.118,705 ευρώ νομιμοτόκως κατά της αιτητικό της προσφυγής.

Επί της προσφυγής αυτής εκδόθηκε η με αριθμό 512/2015 τελεσίδικη απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Κομοτηνής, η οποία έκανε δεκτή την παραπάνω προσφυγή και αναγνώρισε ότι ο Δήμος Ξάνθης οφείλει να καταβάλλει στην προσφεύγουσα εταιρία το περικοπέν ποσό από την 18η πιστοποίηση – εντολή πληρωμής, ύψους 173.118,70 ευρώ, με τον νόμιμο τόκο υπερημερίας που αντιστοιχεί στο ποσό αυτό, υπολογιζόμενου μετά την πάροδο ενός (1) μηνός από την ημερομηνία έγκρισης της 18ης πιστοποίησης – εντολή πληρωμής, ήτοι από 20-9-2007 μέχρι την εξόφληση.

2/Σύμφωνα με το άρθρο 6 του ΚΔΔ ορίζεται ότι: 1. Η, σε πρώτο βαθμό, εκδίκαση των διοικητικών διαφορών ουσίας ανήκει στο τριμελές πρωτοδικείο.

2.Κατ' εξαίρεση, η εκδίκαση: α) των διαφορών από διοικητικές συμβάσεις ανήκει, σε πρώτο και τελευταίο βαθμό, στο εφετείο,

β..... γ.....δ....»

Συνεπώς στην προκειμένη περίπτωση η προαναφερθείσα με αριθμό 512/2015 απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Κομοτηνής δεν υπόκειται σε έφεση.

3/Την παραπάνω με αριθμό 512/2015 απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Κομοτηνής αναιρεσιβάλλουμε ενώπιόν Σας για τους ακόλουθους ορθούς, νόμιμους και βάσιμους λόγους και για όσους επιφυλασσόμαστε να προσθέσουμε νόμιμα στο μέλλον.

Ειδικότερα σύμφωνα με το άρθρο 53 του Π.Δ. 18/1989: «Η αίτηση αναιρέσεως ασκείται κατά αποφάσεων που εκδίδονται είτε σε πρώτο και τελευταίο βαθμό, είτε τελεσίδικως κατ' έφεση, αναθεώρηση ή αναψηλάφηση. Η αίτηση από μεν τον ιδιώτη διάδικο (φυσικό ή νομικό πρόσωπο) μέσα σε προθεσμία εξήντα ημερών που αρχίζει από την κοινοποίηση της απόφασης σε αυτόν, από δε τη διάδικο διοικητική αρχή ή νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου ή από τον προϊστάμενό τους υπουργό, εφόσον δε ορίζεται διαφορετικά, μέσα σε εξήντα ημέρες από τη χρονολογία δημοσίευσης της αποφάσεως.

Σε καμία περίπτωση η αίτηση δεν μπορεί να ασκηθεί μετά την πάροδο τριών (3) ετών από τη δημοσίευση της απόφασης

.....3. Η αίτηση αναιρέσεως επιτρέπεται μόνον όταν προβάλλεται από τον διάδικο με συγκεκριμένους ισχυρισμούς που περιέχονται στο εισαγωγικό δικόγραφο ότι δεν υπάρχει νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας ή ότι υπάρχει αντίθεση της προσβαλλομένης αποφάσεως προς τη νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας ή άλλου ανωτάτου δικαστηρίου είτε προς ανέκκλητη απόφαση διοικητικού δικαστηρίου.

4. Δεν επιτρέπεται η άσκηση αίτησης αναιρέσεως, όταν το ποσό της διαφοράς που άγεται ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας είναι κατώτερο από σαράντα χιλιάδες ευρώ, εκτός αν προσβάλλονται αποφάσεις που εκδίδονται επί προσφυγών ουσίας, εφόσον αφορούν περιοδικές παροχές ή τη θεμελίωση του δικαιώματος σε σύνταξη ή τη θεμελίωση του δικαιώματος σε εφάπαξ παροχή και τον καθορισμό του ύψους της. Ειδικώς στις διαφορές από διοικητικές συμβάσεις, το όριο αυτό ορίζεται στις διακόσιες χιλιάδες ευρώ. Τα ποσά αυτά μπορεί να αναπροσαρμόζονται με προεδρικό διάταγμα που εκδίδεται με πρόταση του Υπουργού Δικαιοσύνης, Διαφάνειας

και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων ύστερα από γνώμη της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας.....»

Κατά το άρθρο 22 παρ. 5 του Ν. 1868/1989 (Α 230): "Η κατά τη διάταξη του άρθρου 53 του ν.δ. 170/1973 (π.δ. 18/1989 άρθρο 53, Κωδικοποίηση διατάξεων νόμων για το Συμβούλιο της Επικρατείας ΦΕΚ Α` 8) προθεσμία για την άσκηση αναίρεσης από το Δημόσιο ή τη διάδικη διοικητική αρχή στο Συμβούλιο της Επικρατείας αρχίζει από την κοινοποίηση της απόφασης στο Δημόσιο ή τη διάδικη διοικητική αρχή".

Στην προκειμένη περίπτωση για την υπόθεση που κρίθηκε με την προσβαλλόμενη με αριθμό 512/2015 απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Κομοτηνής αφενός μεν δεν υπάρχει σχετική νομολογία από το Συμβούλιο της Επικρατείας, αφετέρου δε η διαφορά από την διοικητική σύμβαση ξεπερνά τις 200.000 ευρώ καθώς το αρχικό αίτημα της προσφυγής ήταν για το ποσό των 304.088,92 ευρώ και επιπλέον το οφειλόμενο κριθέν ποσό μαζί με τους τόκους ομοίως ξεπερνά το ποσό των 200.000 ευρώ, δηλαδή 173.118,70 ευρώ + 85.686,64 ευρώ (με 6% επιτόκιο μέχρι 20-12-2015) = 258.805,34 ευρώ.

Σύμφωνα με το άρθρο 56 του ΠΔ 18/89 ορίζεται ότι: «Λόγοι αναιρέσεως είναι:

α) Υπέρβαση καθηκόντων ή καθ' ύλην αρμοδιότητα του διοικητικού δικαστηρίου που εξέδωσε την προσβαλλόμενη απόφαση.

β) Μη νόμιμη συγκρότηση ή κακή σύνθεσή του.

γ) Παράβαση ουσιώδους τύπου της διαδικασίας.

δ) Εσφαλμένη ερμηνεία ή πλημμελής εφαρμογή του νόμου που διέπει την επίδικη σχέση και

ε) Υπαρξη δύο ή περισσότερων τελεσίδικων αποφάσεων που είναι αντιφατικές μεταξύ τους στην ίδια υπόθεση και για τους ίδιους διαδίκους.

2. Λόγοι που αφορούν πλημμέλεια της αιτιολογίας της προσβαλλόμενης απόφασης επειδή δεν δόθηκε απάντηση σε ισχυρισμό που έχει προβληθεί απορρίπτονται ως απαράδεκτοι, αν δεν τον περιγράφουν σαφώς και δεν παραπέμπουν συγκεκριμένως στο δικόγραφο με το οποίο έχει προβληθεί ο ισχυρισμός στο δικαστήριο της ουσίας.

Στην προκειμένη υπόθεση συντρέχουν οι λόγοι της ανωτέρω περίπτωσης 1δ και 2, και η προσβαλλόμενη απόφαση πρέπει να εξαφανιστεί, για τους παρακάτω λόγους:

Σύμφωνα με την προσβαλλόμενη κρίθηκε ότι: «.....σύμφωνα με τους όρους της Διακήρυξης και της βάσει αυτής υπογραφείσας σύμβασης, που διέπουν το επίδικο έργο και δεσμεύουν τα συμβληθέντα μέρη, το έργο ήταν χρηματοδοτούμενο από πόρους του καθ' ου Δήμου, υποκείμενο στις προβλεπόμενες για τα δημοτικά έργα κρατήσεις (Άρθρο 16ο της Διακήρυξης και Άρθρο 7ο παρ. 2 και 3 της Γενικής Συγγραφής Υποχρεώσεων), με το σύστημα μελέτη και κατασκευή με κατ' αποκοπή συνολικό τίμημα (ύψους 1.941.000.000 δρχ.) και ποσοστό εργολαβικού οφέλους 28%. Κατά την πορεία όμως κατασκευής του έργου, λόγω αδυναμίας του Δήμου να το χρηματοδοτήσει από δημοτικούς πόρους (όπως ο ίδιος αναφέρει στην 719/12-11-2007 απόφαση του Δημοτικού του Συμβουλίου), το επίδικο έργο εντάχθηκε στις πιστώσεις ΣΑΤΑ, οι οποίες, ενώ μέχρι 12-2-1998 θεωρούνταν τακτικά έσοδα του Δήμου (σχετ. το 36521/10-4-1992 έγγραφο του Υπουργείου Εσωτερικών) και προβλέπονταν γι' αυτές ποσοστό γενικών εξόδων και εργολαβικού οφέλους (ΓΕ και ΟΕ) 28%, με αντίστοιχες

κρατήσεις ύψους 9,5%, μετά την ως άνω ημερομηνία (δηλ. από 12-2-1998 και εφεξής) άρχισαν να θεωρούνται από το ίδιο Υπουργείο ως έσοδα δημοσίων επενδύσεων (σχετ. το 5662/12-2-1998 έγγραφο του Υπουργείου Εσωτερικών), για τις οποίες προβλέπονταν ποσοστό ΓΕ και ΟΕ 18% και αντίστοιχες κρατήσεις ύψους 5,3%. Και μετά την εν λόγω αλλαγή του φορέα χρηματοδότησης του έργου, η προσφεύγουσα συνέχιζε να καταρτίζει τους επίμαχους λογαριασμούς και πιστοποιήσεις καταβάλλοντας κρατήσεις υπέρ διαφόρων Ταμείων (ΤΑΔΚΥ, ΤΥΔΚ, ΤΠΕΔΕ Κ και ΤΕΕ), ανερχόμενες σε ποσοστό 9,5%, που αντιστοιχούν σε έργα χρηματοδοτούμενα από δημοτικούς πόρους (βλ. τις προσκομιζόμενες αποδείξεις της Εθνικής Τράπεζας της Ελλάδος), υπολογίζοντας ταυτόχρονα το εργολαβικό της όφελος σε ποσοστό 28%, σύμφωνα με τα ορισθέντα στην Διακήρυξη του έργου και την βάσει αυτής καταρτισθείσα σύμβαση. Αντιθέτως, ο καθ' ου Δήμος, παρότι δέχεται ότι το ποσοστό εργολαβικού οφέλους της προσφεύγουσας είναι αυτό που ορίστηκε στην εργολαβική σύμβαση (28%), η οποία, κατά τα αναφερόμενα και στο επικαλούμενο πρακτικό του Ι' Τμήματος Ε.Σ./Συν. 7η/11-2-1986 «είναι αναμφίβολα δεσμευτική για τα συμβαλλόμενα μέρη» (και όχι 18%, που αντιστοιχεί σε έργα χρηματοδοτούμενα από τις δημόσιες επενδύσεις), εν τούτοις με την προσβαλλόμενη περικοπή αφαιρεί από το ποσό πληρωμής αυτής ποσοστό 4,2%, δηλαδή την διαφορά του ποσοστού των κρατήσεων που προκύπτει από την αλλαγή του φορέα χρηματοδότησης του έργου (9,5% - 5,3%). Όμως, εφόσον το ορισθέν στην σύμβαση, κατά δεσμευτικό τρόπο, ποσοστό του εργολαβικού οφέλους της προσφεύγουσας είναι 28%, που αντιστοιχεί σε αυξημένες υπέρ τρίτων κρατήσεις ποσοστού 9,5%, τις οποίες άλλωστε κατέβαλε η προσφεύγουσα, όπως προκύπτει από τις προσκομισθείσες αποδείξεις καταβολής και συνομολογεί ο καθ' ου Δήμος, ο τελευταίος δεν δικαιούται να μειώσει τον λογαριασμό πληρωμής της κατά το ως άνω ποσοστό της διαφοράς των κρατήσεων. Συνεπώς, η διενεργηθείσα στις 20-8-2007 επίμαχη περικοπή της εργολαβικής αμοιβής της προσφεύγουσας από την Διευθύνουσα το έργο Υπηρεσία (Τεχνική Υπηρεσία του καθ' ου Δήμου) στην υποβληθείσα 18η Πιστοποίηση, με την αιτιολογία ότι το έργο είχε αλλάξει φορέα χρηματοδότησης, αναδρομικώς από 12-2-1998, υπαχθέν έκτοτε στις δημόσιες επενδύσεις, με συνακόλουθη κατάργηση των υπέρ τρίτων εισφορών και αντίστοιχη μείωση του εργολαβικού ανταλλάγματος, είναι μη νόμιμη. Ενόψει των ανωτέρω, πρέπει, κατά το βάσιμο αίτημα της προσφυγής, να διαγραφεί από την 18η Πιστοποίηση - Εντολή πληρωμής εκτελεσθεισών εργασιών του ως άνω έργου η γενόμενη περικοπή της καταβλητέας εργολαβικής αμοιβής της προσφεύγουσας, η οποία, όπως ήδη διαμορφώθηκε κατά τα αναφερόμενα ανωτέρω (βλ. σκέψη έκτη), ανέρχεται σε ποσό 58.990.199 δρχ. ή 173.118,70 ευρώ. Περαιτέρω, πρέπει να αναγνωρισθεί η υποχρέωση του καθ' ου δήμου να καταβάλει στην προσφεύγουσα το ως άνω περικοπέν ποσό, νομιμοτόκως, μετά την πάροδο ενός μηνός από την ημερομηνία που εγκρίθηκε η ως άνω Πιστοποίηση - Εντολή Πληρωμής από την Διευθύνουσα Υπηρεσία (στις 20-8-2007), ήτοι από 20-9-2007 μέχρι την εξόφληση (βλ. ΣΤΕ 27/2015)».

Ενώ εάν δίκαια κρίνονταν και σωστά εκτιμούνταν τα πράγματα και ορθά ερμηνευόταν και εφαρμοζόταν ο νόμος θα έπρεπε να απορριφθεί η προσφυγή της αντιδίκου καθώς:

ι/Πράγματι στην εργολαβική σύμβαση μεταξύ της αντιδίκου εταιρίας και του Δήμου Ξάνθης το εργολαβικό όφελος καθορίστηκε σε ποσοστό 28%. Τούτο συνέβη επειδή προεβλέπετο το έργο να χρηματοδοτηθεί αποκλειστικά από τον τακτικό προϋπολογισμό του Δήμου.

Το σύνολο των λογαριασμών από τον πρώτο μέχρι και τον τελευταίο πληρώθηκε από χρηματοδότηση του προϋπολογισμού δημοσίων επενδύσεων (ΣΑΤΑ).

Η αντίδικος, κατά τη διάρκεια κατασκευής του έργου , έναντι του εργολαβικού της ανταλλάγματος , σύμφωνα με το άρθρο 40 παρ. 8 του ΠΔ 609/1985, πληρώνονταν με βάση τις Πιστοποιήσεις , τις οποίες η ίδια κάθε φορά συνέτασσε και υπέβαλε στην Διευθύνουσα Υπηρεσία.

Σε όλες τις παραπάνω πιστοποιήσεις, ως ποσοστό εργολαβικού οφέλους της επιχείρησης, σύμφωνα με την εργολαβική σύμβαση υπολογίζονταν ποσοστό 28%.

Σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 5 παρ. 4 του ΠΔ 609/1985, ποσοστό οφέλους της Εργοληπτικής επιχείρησης (28%), θα έπρεπε να υπολογιστεί, μόνο στην περίπτωση που το συγκεκριμένο έργο δεν θα χρηματοδοτούνταν από τον προϋπολογισμό των δημοσίων επενδύσεων ή από άλλες πηγές με ανάλογες απαλλαγές, δηλαδή εφόσον θα χρηματοδοτούνταν από τον τακτικό προϋπολογισμό του Δήμου.

Όταν το έργο χρηματοδοτείται από τον προϋπολογισμό των δημοσίων επενδύσεων, σύμφωνα με την ίδια παραπάνω διάταξη του άρθρου 5 παρ. 4 του ΠΔ 609/85, το όφελος της εργοληπτικής επιχείρησης υπολογίζεται σε ποσοστό 18%.

Ως άμεση συνέπεια του παραπάνω διαφορετικού υπολογισμού του Ε.Ο. είναι η διαφορετική διαμόρφωση του τελικού ποσοστού και κατά συνέπεια του συνολικού ύψους των κρατήσεων, κατά την πληρωμή των Πιστοποιήσεων αυτών-Ανακεφαλαιωτικών Λογαριασμών (ΑΠ 406/1995 (Α Δημοσίευση ΝΟΜΟΣ, ΔΝΗ/1997, 82).

Δηλαδή στη περίπτωση που η χρηματοδότηση του έργου γίνεται από τον τακτικό προϋπολογισμό του Δήμου, το συνολικό ποσοστό των κρατήσεων διαμορφώνεται στο ύψος του 9,5 % του λογαριασμού πληρωμής.

Στην προκειμένη περίπτωση σε όλες τις πληρωμές, που έγιναν κατά τη διάρκεια της εκτέλεσης του έργου, σύμφωνα με τις αντίστοιχες πιστοποιήσεις, που η αντίδικος υπέβαλε στη Διευθύνουσα Υπηρεσία, **ο υπολογισμός του οφέλους της εργολήπτριας, υπολογίσθηκε, σύμφωνα με την εργολαβική σύμβαση, σε ποσοστό 28%** (βλ. σχετικά Πρακτικά 1ου της 7ης Συνεδρίασης του 1ου Τμήματος της 11-2-1986 Ελεγκτικού Συνεδρίου) **ακόμη και όταν τροποποιήθηκε ο τρόπος χρηματοδότησης που θα αναλύσουμε παρακάτω.**

Όταν υπεβλήθη στην Διευθύνουσα Υπηρεσία η 18η ανακεφαλαιωτική πιστοποίηση, αυτή προέβη σε διόρθωσή της, όπως είχε δικαίωμα εκ του νόμου να πράξει (άρθρο 40 παρ. 7 ΠΔ 609/85), αφαιρώντας από τον τελευταίο αυτόν ανακεφαλαιωτικό λογαριασμό το ποσό των 103.618.299 δρχ. και σε εφαρμογή του παραπάνω πρακτικού του Ελεγκτικού Συνεδρίου και μόνον όσον αφορά το μέρος που αναφέρεται στις κρατήσεις , αφαιρώντας δηλαδή από αυτόν τις επιπλέον κρατήσεις που εκεί αναφέρονταν βάσει της χρηματοδότησης. Περαιτέρω η επί της επίμαχης πράξεως σημείωση της ένδειξης «Αφαιρείται από το λογαριασμό ποσό ίσο με 4,20 % επί του συνόλου των εργασιών λόγω αλλαγής πιστώσεων

4,2% \times 2.467.102.349=103.618.299 δρχ.», εννοεί ότι εφαρμόστηκε η αφαίρεση του ανωτέρω ποσοστό 9,5%-5,3%=4,20% επί των κρατήσεων. Και έγινε καθόσον στους ανακεφαλαιωτικούς λογαριασμούς έχει το δικαίωμα να πράττει η Διευθύνουσα Υπηρεσία (άρθρο 40 παρ. 7 πΔ 609/85), σε διόρθωση της πιστοποίησης, αφαιρώντας έτσι ορθώς από τον τελευταίο ανακεφαλαιωτικό λογαριασμό το ποσό των 103.618.299 δρχ. Το γεγονός αυτό γνώριζε η αντίδικος από την στιγμή που σε κάθε λογαριασμό και σε κάθε χρηματικό ένταλμα πληρωμής αναφερόταν και ο τρόπος χρηματοδότησης, και άρα οι ανάλογες κρατήσεις, δηλαδή εάν αφορούσαν οι καταβολές χρηματοδότηση από δημοτικούς πόρους ή από δημόσιες επενδύσεις., δεδομένου ότι όπως προαναφέραμε η αντίδικος είναι εργοληπτική εταιρία με εμπειρία στο αντικείμενο , που δεν μπορεί να επικαλείται άγνοια στην πληρωμή των κρατήσεων ανάλογα με την χρηματοδότηση.

Αρχικά το έργο μελετήθηκε, συμβασιοποιήθηκε, εκτελέστηκε και πληρώθηκε έως τις 12-02-1998, δηλαδή από τον 1ο έως και τον 4ο λογαριασμό του έργου, από δημοτικούς πόρους με πιστώσεις ΣΑΤΑ, για τις οποίες προβλέπονταν ποσοστό ΓΕ & ΟΕ 28% και αντίστοιχες κρατήσεις ύψους 9,5%, σύμφωνα με τη σύμβαση και το έγγραφο του ΥΠ.ΕΣ. 36521/10-04-1992, γεγονός που γνώριζε η αντίδικος και γι αυτό πλήρωνε ορθώς τις κρατήσεις ποσοστού 9,5%.

Η διαφορά δημιουργήθηκε από τον 5ο έως τον 12ο λογαριασμό και για τον λόγο αυτόν περιόρισε το αίτημά της κατά την συζήτηση της υπόθεσης και όχι από τον 1ο μέχρι τον 4ο λογαριασμό που καλώς έγιναν οι καταβολές και οι κρατήσεις υπέρ τρίτων.

Συγκεκριμένα από τον 5ο μέχρι τον 12 Λογαριασμό ίσχυσαν τα εξής:

Από τις 12-02-1998 και μετά, με το διευκρινιστικό έγγραφο του ΥΠ.ΕΣ. 5662/12-2-1998, τα έσοδα ΣΑΤΑ (που μέχρι τότε λογίζονταν ως τακτικά δημοτικά έσοδα), **λογίζονταν πλέον, ως έσοδα δημοσίων επενδύσεων και όχι ως τακτικά έσοδα** (και άρα με ποσοστό ΓΕ & ΟΕ 18% και αντίστοιχες κρατήσεις ύψους 5,3%).

Ετσι σύμφωνα με το πρακτικό Ι Τμ.Ε.Σ.Συν. 7η /11-02-86, όπου κρίθηκε ότι: «Για το ποσοστό των γενικών εξόδων, στα οποία περιλαμβάνονται το εργολαβικό όφελος και η υπέρ τρίτων εισφορές του αναδόχου, θα πρέπει να ισχύσει αυτό που ορθά και νόμιμα ορίστηκε στην καταρτισθείσα εργολαβική σύμβαση (28%), η οποία αναμφίβολα είναι δεσμευτική για τα συμβαλλόμενα μέρη. **Μετά την υπαγωγή όμως του έργου στη χρηματοδότηση από τις δημόσιες επενδύσεις και τη συνεπεία αυτής κατάργηση των υπέρ τρίτων εισφορών, που βαρύνουν κατά νόμο τον ανάδοχο και ανέρχονται συνολικά στο ποσοστό 5,7%, πρέπει οι εισφορές αυτές να αφαιρούνται από τα ποσά πληρωμών, που θα εξοφλούνται από τις πιστώσεις των δημοσίων επενδύσεων» και** επειδή και στην συγκεκριμένη περίπτωση, η χρηματοδότηση του έργου εντάχθηκε από τον τακτικό προϋπολογισμό στις δημόσιες επενδύσεις (έγγραφο ΥΠ.ΕΣ. 5662/12-2-1998) και την ως εκ τούτου κατάργηση των επιπλέον κρατήσεων, έπρεπε αυτές (κρατήσεις) να αφαιρεθούν από την Υπηρεσία (όπως και έγινε) από τις πιστοποιήσεις και τους λογαριασμούς που θα πληρώνονταν από τις πιστώσεις των δημοσίων επενδύσεων.

Για το λόγο αυτό και η Επιβλέπουσα Υπηρεσία, σύμφωνα με όσα κρίθηκαν στο πρακτικό Ι Τμ.Ε.Σ.Συν. 7η /11-02-86, και κατ'εφαρμογή της απόφασης αυτής, προέβη στην αντίστοιχη μείωση των ποσών των λογαριασμών από την 5η έως την 20η (τελευταία) πιστοποίηση του έργου, καθόσον είχε το δικαίωμα, δεδομένου και ότι οι λογαριασμοί των δημοσίων έργων συντάσσονται ανακεφαλαιωτικά. (N. 3669/08 (ΦΕΚ

116/18.6.2008 τεύχος Α') «Κύρωση της κωδικοποίησης της νομοθεσίας κατασκευής δημόσιων έργων» » Άρθρο 53 Λογαριασμοί – Πιστοποιήσεις παρ. 7 .Οι λογαριασμοί συντάσσονται πάντοτε ανακεφαλαιωτικοί και για την πληρωμή συνοδεύονται μόνο από ανακεφαλαιωτικό συνοπτικό πίνακα των εργασιών που εκτελέστηκαν από την αρχή του έργου, τα παραστατικά στοιχεία των τυχόν απολογιστικών εργασιών, το συνοπτικό πίνακα του υπολογισμού της αναθεώρησης και από τις αποφάσεις που αναγνωρίζουν αποζημιώσεις ή επιβάλλουν ποινικές ρήτρες ή περικοπές ή άλλες απαιτήσεις του εργοδότη. «Από κάθε νεότερο λογαριασμό αφαιρούνται τα ποσά που πληρώθηκαν με τους προηγούμενους λογαριασμούς, καθώς και ποσά που δεν αντιστοιχούν σε εγκεκριμένες επιμετρήσεις ή αφορούν σε λάθη εγκεκριμένων λογαριασμών» και άρθρο 40 παρ. 7 ΠΔ 609/85).

Η ένταξη συνεπώς της χρηματοδότησης του έργου ως έργο ΣΑΤΑ από τον τακτικό προϋπολογισμό στις δημόσιες επενδύσεις, δεν έγινε με μονομερή ενέργεια του Δήμου Ξάνθης, δηλαδή του κυρίου του έργου, αλλά κατ' εφαρμογή και σε εκτέλεση του με αρ. πρωτ. 5662/12-2-1998 εγγράφου του Υπουργείου Εσωτερικών (διευκρινιστική του άρθρου 25 του Ν.1828/89), όπου έπρεπε να λάβει χώρα και διαφορετική πληρωμή ως προς το ύψος του ποσοστού των κρατήσεων.

Επομένως η ανάδοχος από τον 1ο έως και τον 4ο λογαριασμό (πριν τις 12-2-1998) ορθώς πλήρωνε κρατήσεις ύψους 9,5% , όπως όφειλε για χρηματοδότηση του έργου από τακτικά έσοδα. Πλην όμως, από τον 5ο έως και τον 12ο λογαριασμό, συνέχιζε κατά τους ισχυρισμούς της να πληρώνει κρατήσεις ύψους 9,5% - στην καταβολή των οποίων δεν υποχρεώθηκε από το Δήμο Ξάνθης-, ενώ σύμφωνα με το έγγραφο ΥΠ.ΕΣ. 5662/12-2-1998, έπρεπε να πληρώνει κρατήσεις ύψους 5,3%. Αυτό αποδεικνύεται και από το γεγονός ότι στα χρηματικά εντάλματα του 6ου και 7ου Λογαριασμού, που ενδεικτικά προσκομίσαμε κατά την συζήτηση της προσφυγής, όπου προκύπτουν οι κρατήσεις που έπρεπε να πληρώσει η ανάδοχος και ανέρχονται σε 5,3 % και όχι σε 9,5 %, και άρα που ποτέ δεν της ζητήθηκε να πληρώσει (δηλαδή τις περισσότερες κρατήσεις).

Για όσα τυχόν επιπλέον, αχρεωστήτως και από παραδρομή της, κατέβαλε η αντίδικος ατομικά και με δική της ευθύνη στα διάφορα ταμεία, μέχρι του ύψους του ποσοστού από το 5,3 % μέχρι το 9,5 %, από τον 5ο μέχρι τον 12ο Λογαριασμό και προσκόμισε τα σχετικά έγγραφα η αντίδικος όφειλε να ζητήσει από τα αντίστοιχα ταμεία και όχι από το Δήμο Ξάνθης, γιατί σε αυτά καταβλήθηκαν από την αντίδικο αχρεωστήτως. Μάλιστα στην εν λόγω καταβολή ο Δήμος Ξάνθης δεν είχε καμία εμπλοκή καθόσον η αντίδικος τα πλήρωνε με δική της ευθύνη και έχει τα αντίστοιχα παραστατικά.

Από κανένα στοιχείο του φακέλου δεν προκύπτει ότι ο Δήμος Ξάνθης υποχρέωνε την αντίδικο να καταβάλλει τις παραπάνω κρατήσεις στα διάφορα ταμεία. Αυτό το έκανε η αντίδικος με δική της ευθύνη.

Ο Δήμος Ξάνθης **ήταν υποχρεωμένος να εφαρμόσει όσα προβλέπονται στο πρακτικό Ι Τμ.Ε.Σ.Συν. 7η /11-02-86**, αφαιρώντας από τα ποσά πληρωμών των πιστοποιήσεων τη διαφορά που προκύπτει από την κατάργηση των υπέρ τρίτων εισφορών, δηλαδή ποσοστό 4,2% (=9,5% - 5,3%).

Ο Δήμος Ξάνθης, επίσης, ουδεμία ευθύνη φέρει για τον τρόπο με τον οποίο αντιμετώπιζε, κατά καιρούς, το Υπουργείο Εσωτερικών, τα έσοδα ΣΑΤΑ. (έγγραφο

ΥΠ.ΕΣ. 36521/10-04-1992 και έγγραφο ΥΠ.ΕΣ. 5662/12-2-1998), δηλαδή θεωρώντας τα άλλοτε ως τακτικά έσοδα και άλλοτε ως ανήκοντα στις δημόσιες επενδύσεις, με ανάλογη αυξομείωση των ποσοστών των κρατήσεων.

Η εξόφληση των ποσών που κάθε φορά γινόταν από το ταμείο γινόταν με αντίστοιχη απαίτηση προσκόμισης των νόμιμων κρατήσεων δηλαδή ποσοστού 9,5% ή 5,30% μετά τον 5ο Λογαριασμό ανάλογα με τον τρόπο χρηματοδότησης του έργου

1ος ΛΟΓΟΣ ΑΝΑΙΡΕΣΗΣ

Εσφαλμένη ερμηνεία και πλημμελής εφαρμογή του νόμου που διέπει την επίδικη σχέση.

Σύμφωνα με το άρθρο 34 παρ. 5. του ΠΔ 609/85 ορίζεται ότι: **«Τον ανάδοχο βαρύνουν οι φόροι, τέλη, κρατήσεις και οποιεσδήποτε άλλες νόμιμες επιβαρύνσεις όπως ισχύουν κατά το χρόνο που δημιουργείται η υποχρέωση καταβολής τους.** Κατ' εξαίρεση αυξομειώσεις στο χαρτόσημο τιμολογίων ή άλλοι φόροι του Δημοσίου που βαρύνουν άμεσα το εργολαβικό αντάλλαγμα, βαρύνουν τον ανάδοχο μόνο στο μέτρο που ίσχυαν κατά το χρόνο υποβολής της προσφοράς. Τυχόν μεταγενέστερες αυξομειώσεις, αυξομειώνουν αντίστοιχα το οφειλόμενο εργολαβικό αντάλλαγμα. Τα δύο προηγούμενα εδάφια δεν ισχύουν για το φόρο εισοδήματος ή τις τυχόν παρακρατήσεις έναντι του φόρου αυτού» (ΣΤΕ 2629/2004, 4825/1998).

Η δε αντίδικος, εταιρία με εμπειρία στα δημόσια έργα, και άρα ειδήμων, δεν μπορεί να επικαλεστεί ότι της δημιουργήθηκε η πεπλανημένη άποψη ότι οι κρατήσεις που έπρεπε να καταβάλλει ήταν μεγαλύτερες καθώς σε κάθε ένταλμα πληρωμής που της αποδιδόταν με τις καταβολές αναφερόταν ότι το έργο αποτελεί έργο δημοσίων επενδύσεων και άρα με εργολαβικό όφελος 18% **(το οποίο όμως δεν θίχτηκε όπως προείπαμε και καταβλήθηκε κανονικά το όφελος του 28% που προέβλεπε η σύμβαση)** και κρατήσεις 5,3%, το οποίο ενδεικτικά αποτυπώνεται στους λογαριασμούς 6ο και 7ο που προσκομίσαμε, με τα συνημμένα σχετικά χρηματικά εντάλματα, και όχι 9,5% όπως αντίθετα ισχυρίζεται στην ένδικη προσφυγή της.

Κατά παράβαση συνεπώς της ανωτέρω σχετικής διάταξης του άρθρου 34 παρ. 5 του ΠΔ 609/1985, η προσβαλλόμενη έκρινε ότι η ανάδοχος έπρεπε να πληρώσει κρατήσεις και άλλες επιβαρύνσεις όπως ίσχυαν κατά το χρόνο υπογραφής της σύμβασης, δεχόμενη μη νομίμως ότι το ύψος των κρατήσεων δεσμεύεται από την διακήρυξη.

Για το λόγο δε αυτό θα πρέπει να εξαφανιστεί καθώς συντρέχει εσφαλμένη ερμηνεία ή πλημμελής εφαρμογή του νόμου που διέπει την επίδικη σχέση.

2ος ΛΟΓΟΣ ΑΝΑΙΡΕΣΗΣ

Πλημμέλεια της αιτιολογίας της προσβαλλόμενης απόφασης επειδή δεν δόθηκε απάντηση σε ισχυρισμό που έχει προβληθεί

Επειδή με το νομίμως και εμπροθέσμως κατατεθέν υπόμνημά μας επικαλεστήκαμε το με αριθμό πρακτικό του Ι Τμήματος ΕΣ/Συν. 7η/11-2-1986 βάσει του οποίου ενήργησε η αρμόδια επιβλέπουσα Υπηρεσία και **αφαίρεσε τα ποσά των κρατήσεων από τα ποσά των πληρωμών που εξοφλούνται από τις πιστώσεις των δημοσίων επενδύσεων.** Από την άλλη δηλώσαμε ότι το εργολαβικό όφελος υπολογίστηκε σε ποσοστό 28% λόγω της δεσμευτικότητας της

σύμβασης και όχι σε ποσοστό 18% (βλ. σχετικά σελίδα 3 υπομνήματός μας), πλην όμως η προσβαλλόμενη δεν έλαβε υπόψη τον εν λόγω ισχυρισμό μας, δεν απέρριψε αιτιολογημένα αυτόν και έκρινε ότι πέραν εφόσον το ορισθέν στην σύμβαση, κατά δεσμευτικό τρόπο, ποσοστό του εργολαβικού οφέλους της προσφεύγουσας είναι 28%, που αντιστοιχεί σε αυξημένες υπέρ τρίτων κρατήσεις, ποσοστού 9,5%, ο Δήμος Ξάνθης δεν δικαιούνται να μειώσει τον λογαριασμό πληρωμής της κατά το ως άνω ποσοστό της διαφοράς των κρατήσεων, σε αντίθεση με όσα κρίθηκαν με το Πρακτικό του Ελεγκτικού Συνεδρίου, το οποίο ήταν δεσμευτικό για την Διοίκηση (αποφάσεις του Ελεγκτικού Συνεδρίου και δη για τα δημοσιονομικά) και χωρίς να αιτιολογεί τον λόγο που δεν δέχθηκε το σχετικό ισχυρισμό μας.

Για τον λόγο αυτόν ζητούμε την εξαφάνιση της προσβαλλόμενης με σκοπό την απόρριψη εν συνόλω της προσφυγής της αντιδίκου.

3ος ΛΟΓΟΣ ΑΝΑΙΡΕΣΗΣ

Πλημμέλεια της αιτιολογίας της προσβαλλόμενης απόφασης επειδή δεν δόθηκε απάντηση σε ισχυρισμό που έχει προβληθεί.

Επειδή δεν αιτιολογήθηκε η ένσταση παθητικής μας νομιμοποίησης που προβάλαμε με το νόμιμα και εμπρόθεσμα κατατεθέν υπόμνημά μας, στην με αριθμό 9 σελίδα.

Ενώ από την άλλη η αντίδικος παραδέχτηκε ότι οι αξιώσεις κατά των Ταμείων που αχρεωστήτως κατέβαλε έχουν παραγραφεί. Για το γεγονός όμως αυτό δεν υπέχει καμία ευθύνη ο Δήμος Ξάνθης.

Ειδικότερα εμείς θίξαμε με τον ανωτέρω ισχυρισμό μας ότι:

Κατά τη διάταξη 904 Ακ, με την οποία η αντίδικος αναζητούσε την ζημία της, ορίζεται ότι για να επιστρέψει κάποιος την ωφέλεια, την οποία απέκτησε χωρίς νόμιμη αιτία από την περιουσία ή με ζημία άλλου, απαραίτητη προϋπόθεση είναι αυτός να κατέστη πλουσιότερος. Δηλαδή ο λήπτης της ωφέλειας. Στην προκειμένη περίπτωση, από τα υποβληθέντα από την αντίδικο έγγραφα προκύπτει ότι η αντίδικος καμία από τις επιπλέον κρατήσεις, την επιστροφή των οποίων ζητά με την προσφυγή της δεν κατέβαλε στο Δήμο Ξάνθης, ούτε υπέρ του Δήμου.

Αντίθετα από τα έγγραφα αυτά προκύπτει και αποδεικνύεται, ομολογείται επί πλέον από την ίδια την αντίδικο, ότι όλες τις συγκεκριμένες επί πλέον κρατήσεις, τις κατέβαλε στην Εθνική Τράπεζα και για λογαριασμό των Ταμείων (ΤΑΔΚΥ, ΤΥΔΚ, ΤΠΕΔ και ΤΕΕ)

Είναι προφανές λοιπόν ότι πλουσιότερα από τις αχρεώστητες καταβληθείσες κρατήσεις κατέστησαν τα συγκεκριμένα Ταμεία και όχι ο Δήμος Ξάνθης, ώστε αυτός να υποχρεούται, ή έστω να δύναται, να τις αποδώσει στην αντίδικο.

Ενόψει δε και του γεγονότος ότι η αντίδικος είναι μία εργοληπτική εταιρία δημοσίων έργων ειδήμων στην κατασκευή δημοσίων και δημοτικών έργων, αφού αυτό είναι το αντικείμενο των εργασιών της και με την προσφορά της επικαλέστηκε και απέδειξε την τεράστια εμπειρία της στο συγκεκριμένο αντικείμενο, δεν μπορεί να επικαλείται άγνοια και πλάνη για τα ισχύοντα σε κάθε περίπτωση διαφορετικά ποσοστά υπολογισμού του εργολαβικού οφέλους όπως και των αναλογούντων σε αυτό

κρατήσεων, επί των λογαριασμών πληρωμής του εργολαβικού ανταλλάγματος, που βάρυναν σε κάθε περίπτωση αυτήν.

Ο Δήμος δεν ενεπλάκη, ούτε ποτέ υπέδειξε στην αντίδικο πού θα πληρώσει τις κρατήσεις. Πολύ δε περισσότερο δεν απαίτησε κατά την πληρωμή των λογαριασμών να προσκομίσει τα αποδεικτικά πληρωμής των επιπλέον κρατήσεων, ούτε αποδείχθηκε ο ισχυρισμός της αντιδίκου. Η ίδια δε αντίδικος ομολογεί ότι αχρεωστήτως κατέβαλε το ποσό των 242.273,42 ευρώ επιπλέον.

Για τους ανωτέρω λόγους προβάλλαμε την οικεία ένσταση έλλειψης παθητικής μας νομιμοποίησης διότι ότι η καταβολή των αχρεωστήτως κρατήσεων στα διάφορα παραπάνω Ταμεία έγινε απευθείας από την αντίδικο σε αυτά, στην οποία δεν δόθηκε καμία απάντηση με την προσβαλλόμενη.

4ος ΛΟΓΟΣ ΑΝΑΙΡΕΣΗΣ

Πλημμέλεια της αιτιολογίας της προσβαλλόμενης απόφασης επειδή δεν δόθηκε απάντηση σε ισχυρισμό που έχει προβληθεί.

Με το νόμιμα και εμπρόθεσμα κατατεθέν υπόμνημά μας υποβάλλαμε την οικεία ένσταση της αοριστίας, για την οποία όμως δεν δόθηκε απάντηση από την προσβαλλόμενη. Συγκεκριμένα αναφέραμε στην σελ. 8 του υπομνήματός μας ότι:

Η αντίδικος στην προσφυγή της έκανε λόγω και παραδέχτηκε αχρεώστητες καταβολές της σε Ταμεία, από τον 1ο μέχρι τον 12 λογαριασμό, που δήθεν όμως έγιναν καθ'υπόδειξη του Δήμου. Πλην όμως δεν διευκρινίζει και δεν εκκαθαρίζει ποιες από αυτές κατέβαλε ως όφειλε και ποιες από αυτές κατέβαλε αχρεωστήτως και σε ποια Ταμεία κατέβαλε τις νόμιμες και σε ποια τις αχρεώστητες, δημιουργώντας έτσι σύγχυση στο τελικό ποσό της απαίτησής της και αποστερώντας μας έτσι πλήρως από την δυνατότητα ανάπτυξης αμυντικών ισχυρισμών προς απόδειξη του βασίμου των λεγομένων της.

Η ένστασή μας αυτήν δεν απαντήθηκε με την προσβαλλόμενη και ως εκ τούτου δημιουργείται λόγος αναίρεσης τον οποία επιπλέον προβάλλουμε.

Επειδή σύμφωνα με τα παραπάνω είναι φανερό ότι η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση έσφαλλε και για το λόγο αυτό πρέπει να αναιρεθεί σύμφωνα με τα άρθρα 53 παρ. 1 και 3 και 56 παρ.1δ του Π.Δ. 18/1989.

Επειδή η παρούσα αίτηση αναίρεσης είναι εμπρόθεσμη, νόμιμη, βάσιμη και αληθινή και αρμόδια εισάγεται στο Δικαστήριό Σας.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Και για όσους θα προσθέσουμε κατά τη συζήτηση και με τη ρητή επιφύλαξη για κάθε άλλο νόμιμο δικαίωμά μας.

Ζ Η Τ Ο Υ Μ Ε

Να γίνει δεκτή η παρούσα αίτηση αναίρεσης ως νόμιμη, βάσιμη και αληθινή.

Να αναιρεθεί και να εξαφανιστεί η αναιρεσιβαλλόμενη με αριθμό 512/2015 απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Κομοτηνής, με σκοπό να απορριφθεί σε όλο της το αιτητικό η με αριθμό κατάθεσης 25/2008 προσφυγή της αντιδίκου εναντίον μας.

Και να καταδικαστεί η αναιρεσίβλητος στη δικαστική μας δαπάνη και στην αμοιβή της πληρεξούσιας μας δικηγόρου

Τέλος ο πρόεδρος κάλεσε τα μέλη να αποφασίσουν σχετικά

Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ύστερα από διαλογική συζήτηση και έχοντας υπόψη :

- 1.** Το άρθρο 72 περ. ιγ) του Ν. 3852/2010 (ΦΕΚ 87/2010 τεύχος Α') Πρόγραμμα Καλλικράτης.
- 2.** Την με αριθμό 512/2015 απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Κομοτηνής.
- 3.** Την υπ' αριθ. 57666/10-12-2015 εισήγηση της Νομικής Υπηρεσίας.

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ ΟΜΟΦΩΝΑ

Εξουσιοδοτεί τους Νομικούς Συμβούλους του Δήμου Ξάνθης Χατζηλιάδου Ελένη και Λάμπρου Ιωάννη , όπως από κοινού ή ο καθένας χωριστά

Α) για την άσκηση και κατάθεση αίτησης αναίρεσης ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας με σκοπό την ακύρωση της υπ' αριθ. 512/2015 απόφασης του Διοικητικού Εφετείου Κομοτηνής καθώς συντρέχει έννομο συμφέρον του Δήμου Ξάνθης για την άσκηση της αν λόγω αίτησης ακύρωσης και γνωμοδοτούμε θετικά για την άσκηση της

Β) για την παράσταση τους κατά τη συζήτηση της υπόθεσης για τους λόγους που προβάλλονται στο συνημμένο σχέδιο της αίτησης ακύρωσης.

Η απόφαση αυτή πήρε αύξοντα αριθμό **284/2015**.

Ύστερα συντάχθηκε το πρακτικό αυτό και υπογράφηκε ως εξής:

Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ο Πρόεδρος

Χαράλαμπος Αθ. Δημαρχόπουλος
(υπογραφή)

Τα μέλη

(Ακολουθούν υπογραφές
των παρόντων μελών)

Ακριβές απόσπασμα
Ξάνθη, 23 Δεκεμβρίου 2015
Με εντολή Δημάρχου
Η Γραμματέας της Οικονομικής Επιτροπής

Στυλιανή Μόσχου